

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSENS DAG

DIES REFORMATORIS

Text: Rom 1: 16-17 Predikan av Lars Borgström (LFS)

Jesus säger: "Den som skäms för mig och mina ord, honom skall Människosonen skämmas för, när Han kommer i sin och sin Faders och de heliga änglarnas härlighet" (Luk. 9:26). Men Paulus, Jesu Kristi apostel, säger: "Jag skäms inte för evangelium" (Rom. 1:16). Därför kommer inte den yttersta dagen att bli en obehaglig upplevelse för honom. Men varför betonar Paulus att han inte skäms för evangeliet? Varför skulle någon människa skämmas för evangelium? Varför skulle man skämmas för Jesus?

ANLEDNINGEN TILL SKAMMEN ÖVER JESUS OCH EVANGELIET

De flesta människor skäms för evangeliet. Det skall mycket till innan en människa bekänner sig som kristen. Det är ett svårt steg att ta, och ändå är det så oerhört viktigt med bekännelsen. Det är nämligen så, att om du med "din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt Honom från de döda, skall du bli frälst. Ty med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst" (Rom. 10:9-10).

Svårigheten med bekännelsen beror på att Jesus är farlig för vår gamla människa, vår köttsliga natur. Köttet är ont och gudsfientligt. Vi föds sådana. Jesus säger att "det som är fött av köttet är kött" (Joh. 3:6). I Augsburgska bekännelsen, vars tillkomst 1530 vi idag högtidlighåller, heter det i den andra artikeln, den om arvsynd, att alla människor "födas med synd, det vill säga utan fruktan för Gud, utan förtröstan på Gud samt med ond begärelse". Och detta onda kött finns kvar hela livet, även hos kristna människor. Vi vill av naturen vara oss själva nog, duga till, vara goda och vi anser oss vara allt detta. Men förkunnelsen om korset talar ett helt annat språk. Ordet om korset säger att alla människor är förtappade syndare. Korset innebär en dom över allt vad människa heter. Vårt syndfulla kött, allt vad vi är och gör, duger inte till annat än att spikas fast på ett kors och drabbas av Guds vrededom. Det var ju våra synder Jesus bar (Jes. 53:5), det var våra synder som gjorde Honom till förbannelsens man (Gal. 3:13), det var i vårt ställe Han blev gjord till synd (2 Kor. 5:21). Jesus var så övertäckt av dina och andra människors synder att Han helt och hållet kunde kallas synd. När du ser Jesus lida helveteskvalen och pinas på korset ser du alltså vad du själv förtjänar. När ditt liv summeras och läggs fram inför den Helige Herren och Hans allseende ögon, som är som eldslågor, blir inte resultatet det att du gjort dig förtjänt av någon ärekrans eller beröm. Du förtjänar att spikas fast på ett kors och för evigt överges av Gud. *Detta är den stora stötestenen.* Människan vill inte tro detta om sig själv. Hon vill inte heller tro på ett helvete. Hon vill ännu mindre tro på en Gud som straffar synd med helvetet.

YTTERLIGARE EN ANLEDNING TILL SKAMMEN ÖVER JESUS OCH EVANGELIET

Det är inte nog med att vi av naturen förnekar eller förtränger ondskan som genomsyrar oss ända in i hjärtat. Vi vill inte heller ta emot något av Gud. Gud som ser hur odugliga och eländiga vi är, vill ändå ge oss allt. Detta ger Han av nåd, gratis. Det kan inte vara på annat sätt. Av oss själva kan vi inte leva i gemenskap med Gud, den helige, syndare som vi är. Vi förtjänar det inte. Himmelen är stängd för oss sådana vi är. Men Gud kan ge oss hela saligheten av nåd, för Jesus Kristi skull. Vi har en Frälsare som öppnat Himmelens portar på vid gavel för oss. Han har gjort allt för att frälsa oss; svettats blod i Getsemane och lidit Gudsövergivelsens hemska straff på

Golgata. Hans verk är fullbordat. Nu är allt redo. En ny och levande väg är banad in i själva Himmelen (Hebr. 10:20). Syndare får fri entré. Hur reagerar då den naturliga människan inför allt detta? Det ohyggliga är att hon säger nej! Hon vill inte komma under sådana förnedrande villkor. Hon vill själv *vara* något, inte komma som ett fattigt nådejon och tiggande ta emot med tom hand. Hon vill inte bli som ett litet hjälplöst barn, utan vara stor och stark och klara sig själv. Hon vill duga någonting till, hon vill ha förtjänat det hon får. Och detta till och med inför Gud! Hon skall komma till Himmelen därför att hon varit god, from och strävsam.

O tänk, vilket kompakt avgrundsmörker! Så förvänt människans sinne blivit i syndafallet! När den gode Guden erbjuder hela Himmels oändliga rikedomar, när Han erbjuder evig gemenskap med sig själv, när Han ställt i ordning allt detta genom att utge sin egen, enfödde, älskade, gudomlige Son, som fått utgjuta sitt dyrbara blod för att kunna frälsa människan, då svarar hon "nej"! Det är knappt man tror att det är sant! Den högste i Himmelen, Herren Gud själv som tronar på keruber, Han vars majestät t.o.m. heliga serafim blygs och ödmjukas inför, har förnedrat sig till det yttersta och offentligt, helt utblottad, lidit smälek inför hela världen för att kunna frälsa människan och hon har mage att i sitt gränslösa högmod och sin häpnadsväckande egenrättfärdighet säga "nej"!

Den naturliga, egenrättfärdiga människan tror därför inte på den ende sanne Guden. Hon tror inte, som vi sade förut, på en helig och rättfärdig Gud som straffar synd med helvetet och hon tror inte heller på en nådig och barmhärtig Gud som frälser syndare av bara nåd för Jesu Kristi skull. Hon tror istället på en egen uttänkt gud, en avgud som bara är en tankekonstruktion, som godkänner och tar emot tillräckligt goda människor, som hon själv tror att hon är, i Himmelen.

Att som kristen avlägga den goda bekännelsen om den ende sanne Guden väcker motstånd. Djävulen rasar när evangeliet predikas eftersom hans rike vacklar, den otroende världen protesterar eftersom den vill förbli rättfärdig i sig själv och vårt eget kött vill inte utstå obehag av reaktioner från dessa fientliga läger. Men korsets budskap väcker också glädje och gensvar.

ORDET OM KORSET ÄR EN "GUDS KRAFT SOM FRÄLSER"

De människor som kommit till korta inför Guds lag, de som fått sin fariseiska egenrättfärdighet nedbruten, de gläder sig över evangeliet. De skäms inte för evangelium, utan de lever av det. Evangeliet är deras enda räddning. De tror på Ordet om korset, att Jesus genom sitt lidande och sin död vunnit evigt liv åt dem. Det är som Paulus citerar från Hab. 2:4: "Den rättfärdige skall leva av tro" (Rom. 1:17). Paulus själv är ett slående exempel på en människa som fått sin fariseiska egenrättfärdighet nedbruten och istället tagit emot liv, evigt liv, genom den rättfärdighet "som kommer genom tro på Kristus, rättfärdigheten från Gud genom tron" (Fil. 3:9).

Denna rättfärdighet från Gud uppenbaras i evangeliet, Ordet om korset, som Paulus skriver i predikotexten: "*Rättfärdighet från Gud uppenbaras i evangelium, av tro till tro*" (Rom. 1:17). Vad betyder "av tro till tro"? Det har många funderat över. Innebörden är att när en fattig syndare - en som gjort konkurs med avseende på den egna rättfärdigheten och ser sig hopplöst dömd av Guds lag - när en sådan människa får höra evangeliet om frälsning genom eller *av* tro för Jesu, Frälsarens skull, då kan detta också leda *till* tro. Evangeliet, det glada budskapet, är på detta sätt "av tro till tro".

Evangeliet kan nämligen väcka andligt döda människor till liv, andligt och evigt liv. Evangeliet är ju en Guds kraft som frälser var och en som tror (Rom. 1:16). Kraft heter på grekiska *dynamis*. När Alfred Nobel skulle hitta ett passande namn till sin uppfinning kallade han den dynamit, eftersom den hade sådan sprängkraft. Evangeliet är verkligen en Guds dynamit till frälsning! Budskapet om syndares frälsning är något oerhört, något övernaturligt, för världen och alla dess människor alldeles okänt, någonting som denna världens vise aldrig någonsin kunnat tänka ut. Evangeliet om den enfödde Sonen och Hans försoningsverk är en gåva direkt från Himmelen, uppenbarad i Andens kraft för troende människohjärtan. Det är ett budskap som förkunnar att du är frälst, gjord rättfärdig genom Jesus Kristus och Hans försoningsverk, så Han "*utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull*" (Rom. 4:25). Amen.